

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner den i Oslo i oktober 1998 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige ingångna överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken.

Nordiska investeringsbanken har grundats den 4 december 1975 genom ett samnordiskt statsfördrag (fördragsserien 28/1976). Bankens uppgift är att bevilja lån och ställa garantier på bankmässiga villkor och i överensstämmelse med samhällsekonomiska hänsyn för genomförandet av investerings- och exportprojekt av gemensamt intresse för Norden.

I förbindelse med det nordiska näringslivets internationalisering och med sina ägares stöd har Nordiska investeringsbanken internationella verksamhet vuxit betydligt. Lån och garantier utfärdas idag inte endast till projekt i Norden utan även i länder utanför Norden. Bankens växande internationella verksamhet och det ökande risktagandet som följer därmed har lett till ett ökat behov att stärka bankens ställning som en multilateral finansieringsinstitution och som en prioriterad långgivare.

De nordiska finansministrarna beslöt vid sitt möte i november 1997 om en förstärkning av bankens rättsliga ställning och om bankens skattemässiga behandling. Samtidigt beslöt man att den nuvarande ordningen vad gäller den skattemässiga behandlingen av

bankens personal bibehålls.

Syftet med den nya överenskommelsen är att tydliggöra och stärka bankens rättsliga ställning som en internationell finansieringsinstitution. I detta syfte har artiklar reviderats och nya artiklar har tillfogats överenskommelsen. Eftersom bankens verksamhet i allt högre grad har internationaliserats, har avsikten varit att ge banken bättre grundförutsättningar för att verka som en internationell finansieringsinstitution även utanför Norden, samt att ge banken samma rättsliga ställning som internationell juridisk person och full rättshandlingsförmåga, som andra juridiska personer vilka bedriver jämförbar verksamhet har.

Överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken skall ratificeras. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtals slutande stater har deponerat sina ratifikationsinstrument hos det norska utrikesdepartementet, dock så att bestämmelserna angående bankens beskattning kommer att tillämpas från och med den 1 januari 1998. I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som överenskommelsen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och ärendets beredning

En förstärkning av Nordiska investeringsbankens rättsställning har varit under beredning en längre tid såväl på nationell som samnordisk nivå. Nordiska investeringsban-

ken bad i sitt brev av den 4 november 1996 Nordiska ministerrådet, ministrarna för ekonomi och finans om att förstärka bankens rättsliga ställning genom att ändra överenskommelsen om upprättandet av banken. Den samnordiska arbetsgruppen, som tillsat-

tes för att utreda ärendet, avlämnade sin rapport i maj 1997. De nordiska finansministrarna gav därefter ämbetsmannakommittén i uppgift att utarbeta förslag till befästade av bankens status till ministermötet i november 1997. Under sitt möte den 10 november 1997 fattade de nordiska finansministrarna beslut om en förstärkning av bankens rättsliga ställning genom en förtydligad reglering av förhållandet mellan banken och dess värdland särskilt genom ur bankens synvinkel nödvändiga privilegier och immuniteter. Under sitt möte den 23 juni 1998 biföll de nordiska finansministrarna förslaget om en ny överenskommelse för banken. Ministerrådet beslöt inhämta Nordiska rådets utlåtande om överenskommelsen. Överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken under-tecknades i Oslo den 23 oktober 1998.

2. Överenskommelsen betydelse

Syftet med den nya överenskommelsen är att tydliggöra och stärka bankens rättsliga ställning som internationell finansieringsinstitution. Avsikten har varit att ge banken bättre grundförutsättningar för att verka som en internationell finansieringsinstitution också utanför Norden och ge banken samma multilaterala status som andra internationella finansieringsinstitutioner har, vilka bedriver motsvarande verksamhet som banken och med vilka banken samarbetar. Bankens rättsliga ställning såväl i förhållande till långivare och låntagare som i förhållande till de nordiska ländernas myndigheter och nationell lagstiftning regleras i den nya överenskommelsen.

Avsikten är att ingå en så kallad värdlandsöverenskommelse mellan finska regeringen och banken, vilken närmare reglerar vilket förfarande som tillämpas för att i praktiken genomföra vissa bestämmelser i den nya överenskommelsen. Värdlandsöverenskommelsen avses sättas i kraft med förordning, eftersom den inte innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftning eller som annars skulle kräva riksdagens godkännande. Värdlandsöverenskommelsen ingår som bilaga till denna proposition.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Nordiska investeringsbanken är redan en-

ligt överenskommelsen om upprättande av banken befriad i alla medlemsstater från alla direkta skatter. Banken är dessutom befriad från stämpelskatt och andra avgifter till det allmänna vid låneavtal där banken är gäldenär.

Vid befästade av bankens rättsliga ställning har det ansetts befogat, att förtydliga de beskattningsprinciper som gäller för banken. Utgångspunkten vid förnyandet av överenskommelsen om bankens upprättande har varit den, att värdlandet inte skall åtnjuta särskilda beskattningsfördelar på grund av bankens placering. Därför har det ansetts nödvändigt, att befria banken, dess inkomster, tillgångar och egendom från all beskattning, det vill säga även indirekt beskattning, i den ordning som närmare preciseras i artikel 9. De nya skattebefrielserna som gäller banken som institution beräknas vara ringa med tanke på statshushållningen.

Värdlandet skall inte heller i förhållande till de övriga avtalslutande staterna ha någon ekonomisk fördel av att bankens personal betalar skatt till värdlandet på sin lön från banken. Därför beslöt de nordiska finansministrarna, att värdlandet bör ersätta banken den ekonomiska nytta, som värdlandet erhåller i form av skatt som de anställda vid banken betalar på sin lön, i form av en så kallad värdlandsersättning.

Nuvarande ordning vad gäller beskattning av bankens personal bibehålls. Detta innebär att på bankens personal som anställs från Finland tillämpas allmänna gällande regler för beskattning av inkomst. Person, som vid ingående av avtal om fast anställning vid bankens icke är bosatt i Finland betalar däremot huvudsakligen på sin lön från banken en slutlig löneskatt på 40 procent enligt lagen om beskattning av personer med anställning vid Nordiska investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

De nordiska länderna anser, att Finland på grund av Nordiska investeringsbankens huvudsäte i Helsingfors har en årlig ekonomisk nytta på cirka 18 850 000 mark, vilket motsvarar det skattebelopp som banken år 1997 innehållit på personalens löner. Budgetpropositionen för år 1999 innehåller ett anslag av förutnämnda storlek för erläggandet av värdlandsersättningen. Riksdagen har redan i samband med den första tilläggsbudgeten för år 1998 godkänt ett anslag på 9 800 000 mark för värdlandsersättningen för år 1998.

I detta sammanhang reducerades värdlandsersättningen med ett belopp som motsvarade de fordringar som finska staten hade i form av bankens personals obetalda pensionsavgifter för åren 1993—1997, vilka uppskattades till 7 800 000 mark. Avsikten med värdlandsersättningen är att befästa bankens ställning i synnerhet på den internationella marknaden. Den är inte avsedd att användas till tilläggsförmåner för bankens anställda. Arrangemanget beträffande värdlandsersättningen har avtalats vid de nordiska finansministrarnas möte 10.11.1997 i Helsingfors. Värdlandsöverenskommelsen innehåller närmare bestämmelser om frågor som rör fast-

ställandet och själva erläggandet av värdlandsersättningen. Erläggandet av värdlandsersättningen förutsätter årligen ett anslag i statens budgetproposition.

Avsikten är att också vidta motsvarande ändringar i överenskommelserna för Nordiska miljöfinansieringsbolaget (Nefco) och Nordiska utvecklingsfonden (NDF) för att befästa deras rättsliga ställning. Eftersom de anställda i ovannämnda institutioner är upptagna på Nordiska investeringsbankens lönelistor, innehåller den förutnämnda värdlandsersättningen också de löneskatter som de anställda vid Nefco och NDF betalar.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken

Den nya överenskommelsen syftar till att befästa Nordiska investeringsbankens status som en multilateral finansieringsinstitution. I preambeln till överenskommelsen konstateras, att de avtalsslutande staterna önskar jämställa banken med andra juridiska personer som bedriver motsvarande verksamhet i och utanför de nordiska länderna samt önskar betona bankens roll i utvecklingen av det nordiska samarbetet.

Bankens uppgift och internationell status (artikel 1)

Bankens uppgift skall vara att tillföra ett mervärde genom att ge lån och ställa garantier på bankmässiga villkor och i överensstämmelse med ekonomiska hänsyn för genomförandet av investeringsprojekt av intresse för såväl Norden som för länder som erhåller lån eller garantier från banken. Bankens tilltagande internationella verksamhet motiverar en förstärkning av bankens multilaterala status och rättsliga ställning. Banken bör således ha ställning som internationell juridisk person med full rättshandlingsförmåga och i synnerhet med rätt att ingå överenskommelser, förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Bankens verksamhet (artikel 2)

Bankens verksamhet skall bedrivas i över-

ensstämmelse med dess stadgar, som fastställs av Nordiska ministerrådet. Ändringar i bankens stadgar fastställs genom beslut i Nordiska ministerrådet på förslag av eller efter uttalande från bankens styrelse. Om förslagen till stadgeändring är av principiell betydelse för bankens ändamål, verksamhet och drift, skall Nordiska rådet beredas tillfälle att yttra sig.

Bankens grundkapital (artikel 3)

Bankens grundkapital tillskjuts av de avtalsslutande staterna. Ökning av grundkapitalet sker genom beslut av Nordiska ministerrådet efter framställning från bankens styrelse. I bankens stadgar regleras grundkapitalets storlek, möjligheten till ökning av kapitalet och fördelning mellan de avtalsslutande staterna.

Bankens huvudsäte (artikel 4)

Bankens huvudsäte skall vara i Helsingfors.

Behöriga domstolar (artikel 5)

Artikel 5 i överenskommelsen innehåller bestämmelser om hur talan kan väckas mot banken. Talan mot banken kan väckas endast vid behörig domstol i ett lands territorium där banken har etablerat kontor, där banken har utsett ombud för mottagande av stämning eller som banken eljest uttryckligen har godkänt. Talan kan emellertid väckas av avtalsslutande stat eller person som

företräder avtalsslutande stat eller vilkas krav härrör från avtalsslutande stat endast under förutsättning att banken uttryckligen samtyckt till detta.

Verkställande av beslut av judiciell eller administrativ myndighet förutsätter laga kraft om de rör bankens egendom eller tillgångar.

Bankens egendom, lokaliteter, arkiv och kommunikation (artikel 6-8)

I överenskommelsen har inbegripits uttryckliga bestämmelser om rättställningen vad gäller bankens egendom, tillgångar, lokaliteter och arkiv. Dessa bestämmelser motsvarar den rättsliga ställning som andra internationella finansieringsinstitutioner har. Bankens egendom och tillgångar är enligt artikel 6 i överenskommelsen undantagna från husrannsakan, rekvisition, konfiskation och expropriation. Banken, dess egendom och tillgångar kan inte heller bli föremål för processuella säkerhetsåtgärder såsom kvarstad.

Enligt artikel 7 i överenskommelsen är bankens lokaliteter och arkiv samt de handlingar som tillhör eller innehas av banken okränkbara. Bestämmelser rörande förfarandet vid undantag från lokaliteternas okränkbarhet, som påkallas av upprätthållande av allmän ordning och säkerhet, intas i världlandsöverenskommelsen mellan banken och värdlandet.

I överenskommelsen finns också stadgan om bankens officiella kommunikation. Envar avtalsslutande stat bör enligt artikel 8 i överenskommelsen ge bankens officiella kommunikation samma behandling som denna stat ger en annan avtalsslutande stats officiella kommunikation.

Skatter och avgifter (artikel 9)

Utgångspunkten för reglerna för beskattning har varit den, att det land där banken har sitt huvudsäte inte bör få särskilda fördelar på grund av bankens placering. Bestämmelserna motsvarar härvidlag de privilegier och immuniteter som andra internationella finansieringsinstitutioner åtnjuter. Av denna anledning skall banken, dess inkomster, tillgångar och egendom vara befriade från all beskattning med de preciseringar

som nämns i artikel 9. Banken skall således vara befriad från skatt på förvärv och överlåtelse av fastighet och värdepapper, när det är frågan om bankens officiella bruk. Därutöver skall bankens upplåning och utlåning samt upplåning från banken och förhöjning av bankens kapital vara befriade från alla skatter och avgifter av skattenatur.

När banken eller fonder som har direkt anknytning till bankens verksamhet och som direkt förvaltas av banken gör upphandlingar eller utnyttjar tjänster som har ett betydande värde och som är nödvändiga för bankens officiella verksamhet, och när priset för sådana upphandlingar eller tjänster inkluderar skatter eller tullar, skall den avtalsslutande stat som påfört skatterna eller tullarna vidta lämpliga åtgärder för att bevilja undantag från dessa eller sörja för att de återbetalas, om de är möjliga att fastställa. I världlandsöverenskommelsen intas närmare bestämmelser om det förfarande som tillämpas vid befrielse från skatter och tullar. Bringandet i kraft av överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken med riksdagslag skapar rättslig grund även för befrielsen från skatter och tullar.

I enlighet med internationell praxis skall banken inte vara befriad från skatter och avgifter som endast utgör betalning för tjänster som samhället tillhandahåller.

Privilegierna och befrielsen från skatter och avgifter förpliktar inte enbart värdlandet, utan de gäller övriga avtalsslutande stater på motsvarande sätt.

Den stat där banken har sitt huvudsäte skall inte heller i förhållande till de andra avtalsslutande staterna ha någon ekonomisk fördel av att bankens personal betalar skatt till värdlandet på sin lön från banken. Av denna anledning beslöt de nordiska finansministrarna att värdlandet bör ersätta banken den ekonomiska nytta, som värdlandet erhåller i form av skatt som de anställda vid banken betalar på sin lön. Finland återbetalar dessa skatter till banken i form av en världlandsersättning. Det praktiska genomförandet av världlandsersättningen regleras närmare i världlandsöverenskommelsen. Vårdlandsersättningen förutsätter årligen ett anslag i stats budgetproposition.

Den återgåldade kompensationen skall i bankens räkenskaper framgå som eget bokfört belopp och bidra till det överskott som av banken kan delas ut till de avtalsslutande staterna efter beslut av ministerrådet.

Immunitet mot rättsligt förfarande (artikel 10)

För att förstärka bankens multilaterala status ingår det i överenskommelsen även bestämmelser om immunitet mot rättsligt förfarande för bankens styrelsemedlemmar och dess anställda. Enligt artikel 10 skall bankens styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter oberoende av nationalitet beviljas immunitet mot rättsligt förfarande vad avser handlingar som utförts i tjänsten på bankens vägnar. Banken kan dock häva sådan immunitet i enlighet med artikel 14. I enlighet med internationell praxis gäller immuniteten inte civilrättsligt ansvar för skada som uppstår till följd av trafikolycka förorsakad av dessa personer.

Invandringsrestriktioner och reselättnader (artikel 11)

Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av banken skall vara befriade från invandringsrestriktioner. Förutnämnda skall också gälla makar och beroende släktingar till nämnda personer. Dessa kan beviljas samma reselättnader i enlighet med internationell praxis inom institutioner med jämförbar verksamhet, då särskilt behov för detta föreligger.

Befrielsen från invandringsrestriktioner innebär att de berörda personerna beviljas uppehållstillstånd och/eller arbetstillstånd utan tillämpning av invandrings- eller flyktkvoter eller arbetskraftspolitisk prövning. Befrielsen gäller dock inte visumkrav. I fråga om reselättnader kan nämnas att varje avtalsslutande stat i varje enskilt fall på ansökan av banken avgör om det föreligger särskilda grunder för beviljande av reselättnader eller inte.

Penningmedel, valuta, betalningsrestriktioner (artikel 12—13)

I avtalet ingår även bestämmelser om bankens rätt att ta emot och inneha samt överföra penningmedel och valuta. Enligt artikel 12 kan banken ta emot och inneha penningmedel och all slags valuta samt förfoga över konton i all slags valuta; den kan även fritt

överföra sina penningmedel och sin utländska valuta till och från en avtalsslutande stat inom en avtalsslutande stat och växla varje valuta i sin besittning till varje annan valuta.

Enligt artikel 13 skall banken undantas från betalningsrestriktioner och kreditpolitiska åtgärder som hindrar eller försvårar infriandet av bankens förpliktelser, upplåning eller utlåning i någon avseende.

Privilegier och avstående från dem (artikel 14)

I överenskommelsen är det särskilt beskrivet att privilegier och immunitet enbart beviljas för att banken skall kunna utföra sina uppgifter, och inte till annans nytta. Bankens styrelse kan, i den utsträckning och på sådana villkor som den fastställer, häva den immunitet och de privilegier som beviljats enligt denna överenskommelse i de fall då sådan åtgärd enligt styrelsens åsikt skulle vara till bankens bästa.

Likvidation (artikel 15)

Nordiska ministerrådet kan besluta att banken skall träda i likvidation med tillämpning av den ordning som anges i bankens stadgar. I bankens stadgar återfinns bestämmelser som till denna del i synnerhet tillgodoser borgenärernas intressen.

Bringande i kraft och ikraftträdande av överenskommelsen (artikel 16)

Överenskommelsen om Nordiska Investeringbanken skall ratificeras. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har deponerat sina ratifikationsinstrument hos det norska utrikesdepartementet, dock så att bestämmelserna i artikel 9 tillämpas från den 1 januari 1998. Det norska utrikesdepartementet meddelar de övriga avtalsslutande staterna om deponeringen av ratifikationsinstrumenten och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Överenskommelsen skall vara deponerad hos det norska utrikesdepartementet och bestyrkta avskrifter skall av det norska utrikesdepartementet tillställas var och en av de avtalsslutande staterna.

Överenskommelsen den 4 december 1975 kom upprättandet av Nordiska investerings-

banken upphör att gälla från den tidpunkt denna överenskommelse träder i kraft.

Uppsägning av överenskommelsen (artikel 17)

Varje avtalsslutande stat kan säga upp överenskommelsen genom att avge en förklaring härom till den norska regeringen, vilken genast underrättar övriga avtalsslutande stater, Nordiska ministerrådet och bankens styrelse härom.

Uppsägningen träder i kraft tidigast vid utgången av det räkenskapsår som följer närmast på det år uppsägningen ägde rum.

Om Nordiska ministerrådet efter mottagandet av uppsägningen inte beslutar om bankens likvidation, skall det senast innan uppsägningen träder i kraft fastställas hur förhållandet mellan banken och den utträdande staten skall avvecklas. Härvid skall säkerställas att den utträdande staten alltjämt ansvarar i samma mån som övriga parter för de av bankens förpliktelser som förelåg vid ifrågavarande stats utträde.

2. Behovet av riksdagens samtycke

Bestämmelserna i överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken om bankens rättsliga ställning och om dess privilegier och befrielser avviker till många delar från gällande finsk lagstiftning. I synnerhet de befrielser i fråga om skatter och tullar som beviljats banken avviker från gällande skattelagstiftning. Därför kräver överenskommelsen även till dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i den i Oslo den 23 oktober 1998 ingångna överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i den i Oslo den 23 oktober 1998 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige ingångna överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 30 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister *Tarja Halonen*

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om Nordiska Investeringsbanken

Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar, vilka önskar stärka och ytterligare utveckla det nordiska samarbetet genom Nordiska investeringsbanken som en gemensam internationell finansieringsinstitution jämställd med andra juridiska personer vilka bedriver jämförbar verksamhet i och utanför de nordiska länderna, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Nordiska investeringsbanken, nedan kallad "banken", har till ändamål att ge lån och ställa garantier på bankmässiga villkor och i överensstämmelse med samhällsekonomiska hänsyn för genomförandet av investeringsprojekt av intresse såväl för Norden som för de länder utanför Norden vilka erhåller lån eller garantier.

Banken skall ha ställning som internationell juridisk person med full rättshandlingsförmåga och i synnerhet ha rätt att ingå överenskommelser, förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Artikel 2

Bankens verksamhet skall bedrivas i överensstämmelse med dess stadgar, som fastställs av Nordiska ministerrådet. Dessa stadgar kan ändras genom beslut av Nordiska ministerrådet på förslag av eller efter uttalande från bankens styrelse. Nordiska rådet skall beredas tillfälle att yttra sig över förslag till stadgeändringar av principiell betydelse för bankens ändamål, verksamhet och drift.

Artikel 3

Bankens grundkapital tillskjuts av de avtalsslutande staterna. Ökning av grundkapitalet sker genom beslut av Nordiska ministerrådet efter framställning från bankens styrelse.

Grundkapitalets storlek, möjligheten till ökning av kapitalet och fördelning mellan de avtalsslutande staterna behandlas i bankens stadgar.

Artikel 4

Bankens huvudsäte skall vara i Helsingfors.

Artikel 5

Talan mot banken kan endast väckas vid behörig domstol i ett lands territorium där banken har etablerat kontor, där banken har utsett ombud för mottagande av stämning eller som banken eljest uttryckligen godkänt. Talan kan emellertid väckas av avtalsslutande stat eller personer som företräder avtalsslutande stat eller vilkas krav härrör från avtalsslutande stat endast under förutsättning att banken uttryckligen samtyckt till detta.

Beslut av judiciell eller administrativ myndighet får inte verkställas beträffande bankens egendom eller tillgångar förrän beslutet vunnit laga kraft.

Artikel 6

Bankens egendom och tillgångar skall vara undantagna från husrannsakan, rekvisition, konfiskation och expropriation.

Banken, dess egendom och tillgångar kan inte bli föremål för processuella säkerhetsåtgärder såsom kvarstad.

Artikel 7

Bankens lokaliteter och arkiv samt de handlingar som tillhör eller innehas av banken skall vara okränkbara.

Artikel 8

Bankens officiella kommunikation skall ges samma behandling av varje avtalsslutande stat som denna stat ger annan avtalsslutande stats officiella kommunikation.

Artikel 9

Banken, dess inkomster, tillgångar och egendom skall vara befriade från all beskattning med de preciseringar som nämns i denna artikel.

Banken skall vara befriad från skatt på

förvärv och överlåtelse av fastighet och värdepapper, när det är fråga om bankens officiella bruk.

Bankens upplåning och utlåning samt upplåning från banken och förhöjning av bankens kapital skall vara befriade från alla skatter och avgifter av skattenatur.

När banken eller fonder som har direkt anknytning till bankens verksamhet och som direkt förvaltas av banken gör upphandlingar eller utnyttjar tjänster som har ett betydande värde och som är nödvändiga för bankens officiella verksamhet, och när priset för sådana upphandlingar eller tjänster inkluderar skatter eller tullar, skall den avtalslutande stat som påfört skatterna eller tullarna vidta lämpliga åtgärder för att bevilja undantag från dessa eller sörja för att de återbetalas, om de är möjliga att fastställa.

Bestämmelserna i denna artikel gäller inte skatter och avgifter som endast utgör betalning för tjänster som samhället tillhandahåller.

Artikel 10

Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter skall oberoende av nationalitet beviljas immunitet mot rättsligt förfarande vad avser handlingar som utförts i tjänsten på bankens vägnar. Banken kan dock häva sådan immunitet i enlighet med Artikel 14. Immunitet skall emellertid inte gälla i fråga om civilrättsligt ansvar i händelse av skada som uppstår till följd av trafikolycka orsakad av nämnda personer.

Artikel 11

Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av banken

skall vara befriade från invandringsrestriktioner. Förutnämnda skall också gälla makar och beroende släktingar till nämnda personer.

kan beviljas samma reselättnader i enlighet med internationell praxis inom institutioner med jämförbar verksamhet, då särskilt behov för detta föreligger.

Artikel 12

Banken kan ta emot och inneha penning-

medel och all slags valuta samt förfoga över konton i all slags valuta; den kan även fritt överföra sina penningmedel och sin utländska valuta till och från en avtalslutande stat samt inom en avtalslutande stat och växla varje valuta i sin besittning till varje annan valuta.

Artikel 13

Banken skall undantas från betalningsrestriktioner och kreditpolitiska åtgärder som hindrar eller försvårar infriandet av bankens förpliktelser, upplåning eller utlåning i något avseende.

Artikel 14

Privilegier och immunitet beviljas genom denna överenskommelse enbart för att banken skall kunna utföra sina uppgifter, och inte till annans nytta.

Bankens styrelse kan, i den utsträckning och på sådana villkor som den fastställer, häva den immunitet och de privilegier som beviljats enligt denna överenskommelse i de fall då sådan åtgärd enligt styrelsens åsikt skulle vara till bankens bästa.

Artikel 15

Nordiska ministerrådet kan besluta att banken skall träda i likvidation med tillämpning av den ordning som anges i bankens stadgar.

Artikel 16

Denna överenskommelse skall ratificeras. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar efter den dag då samtliga avtalslutande stater har deponerat sina ratifikationsinstrument hos det norska utrikesdepartementet, dock så att bestämmelserna i artikel 9 tillämpas från den 1 januari 1998.

Det norska utrikesdepartementet meddelar de övriga avtalslutande staterna om deponeringen av ratifikationsinstrumenten och om tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande.

Överenskommelsen skall vara deponerad hos det norska utrikesdepartementet och bestyrkta avskrifter skall av det norska utrikesdepartementet tillställas var och en av de avtalslutande staterna.

Överenskommelsen den 4 december 1975 om upprättandet av Nordiska investerings-

banken upphör att gälla från den tidpunkt denna överenskommelse träder i kraft.

Artikel 17

Varje avtalsslutande stat kan säga upp överenskommelsen genom att avge en förklaring härom till den norska regeringen, vilken genast underrättar övriga avtalsslutande stater, Nordiska ministerrådet och bankens styrelse härom.

Uppsägningen träder i kraft tidigast vid utgången av det räkenskapsår som följer närmast på det år uppsägningen ägde rum.

Om Nordiska ministerrådet efter mottagandet av uppsägningen inte beslutar om ban-

kens likvidation, skall det senast innan uppsägningen träder i kraft fastställa hur förhållandet mellan banken och den utträdande staten skall avvecklas. Härvid skall säkerställas att den utträdande staten alltjämt ansvarar i samma mån som övriga parter för de av bankens förpliktelser som förelåg vid ifrågavarande stats utträde.

Till bekräftelse av detta har de fem avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Oslo den 23 oktoberv 1998 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, vilka samtliga texter har samma giltighet.

(Underskrifter)

Värdlandsöverenskommelse mellan Finlands regering och Nordiska Investeringsbanken

Finlands regering (nedan "Regeringen") och Nordiska Investeringsbanken (nedan "Banken"),

som konstaterar att enligt överenskommelsen den 1998 mellan Danmarks, Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar om Nordiska Investeringsbanken (nedan "Överenskommelsen") Bankens huvudsäte är förlagt till Helsingfors,

som beaktar att Överenskommelsen innehåller bestämmelser såväl om Bankens rättsställning som om vissa slag av privilegier och immunitet,

som beaktar att Nordiska ministerrådet den 10 november 1997 konstaterat att vissa frågor beträffande Banken och dess personal kommer att närmare regleras i en värdlandsöverenskommelse mellan Regeringen och Banken,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Lokaliteter

Banken lokaliteter är okränkbara. Ingen finsk myndighet eller annan person som utövar offentlig myndighet i Finland får komma in i Bankens lokaliteter för att där utföra tjänsteåliggande annat än med verkställande direktörens eller av honom utsedd ställföreträdarens uttryckliga samtycke och under av dessa godkända omständigheter eller på nämnda personers begäran. Delgivning av stämning eller konfiskering av privat egendom får inte ske inom lokaliteterna annat än med verkställande direktörens eller av honom utsedd ställföreträdarens uttryckliga samtycke och under av honom godkända omständigheter.

Verkställande direktören eller av honom utsedd person vidtar på begäran lämpliga åtgärder för att bereda behöriga samhällsserviceorgan möjlighet att inspektera, reparera, underhålla, bygga om och flytta serviceformer, och med dessa sammanhängande anläggningar inom Bankens lokaler.

I fall av eldsvåda eller annan nödsituation

som äventyrar personalens säkerhet eller Bankens lokaliteter och som kräver omedelbara åtgärder presumeras bankens samtycke till att behöriga myndigheter vidtar skäligen åtgärder för att skydda bankens personal och lokaliteter.

Banken tillåter inte att personer som önskat undgå att gripas eller delgivning av stämning eller rörande vilka utlämnings- eller utvisningsorder utfärdats tar sin tillflykt till dess lokaliteter med undantag för Bankens personal i den mån denna åtnjuter rättslig immunitet i enlighet med artikel 10 i Överenskommelsen.

I fall där allmän ordning eller säkerhet äventyras, vilket kräver omedelbara åtgärder och i sådana fall där polisen skall gripa en person på flyende fot presumeras Bankens samtycke till att polisen vidtar nödvändiga åtgärder i enlighet med de lagar och förordningar som reglerar polisens verksamhet och med beaktande av de allmänna principer som styr polisens verksamhet.

På samma sätt presumeras Bankens samtycke i sådana fall där någon från Banken tillkallar polis eller då det är fråga om tillkallande av polis på teknisk väg.

Artikel 2

Förfarande vid befrielse från skatt och tullavgift

Befrielse från skatt och tullavgift som avses i artikel 9 stycke 4 i Överenskommelsen beviljas, alltefter som gällande finska regler förutsätter, antingen utan ansökan genom att skatten eller tullavgiften inte upp bärs, eller på ansökan genom att skatten återbetalas till Banken.

Artikel 3

Värdlandsersättning

Det inbetalda beloppet av förskott som innehållits och av slutlig löneskatt som upp-

burits, enligt finsk skattelagstiftning, på personalens lön från Banken skall i enlighet med beslut av Nordiska ministerrådet den 10 november 1997 återbetalas till Banken. Regeringen kommer årligen i budgetförslaget att reservera ett anslag för detta ändamål.

Banken skall årligen före utgången av mars tillstålla finansministeriet behövliga uppgifter om beloppen av det förskott som innehållits och av slutlig löneskatt som uppburits under det närmast föregående kalenderåret. Dessa belopp återbetalas av Nylands skatteverk till Banken utan ansökan senast under juni månad av det andra kalenderåret, som följer efter det kalenderår då förskottet innehållits och löneskatten uppburits, dock sålunda, att den första värdlandsersättningen utbetalas år 1998.

Det återbetalade beloppet skall i Bankens räkenskaper framgå som eget bokfört belopp och bidra till det överskott som av Banken kan delas ut till de avtalslutande staterna efter beslut av Nordiska ministerrådet.

Artikel 4

Personalens pensionskydd

Banken svarar för personalens pensionskydd. Banken kan upprätta ett eget pensionssystem för personalen eller ordna pensionsskyddet på något annat sätt. Personalen kan intas i Finlands pensionsordning för statsanställda. Om Banken så önskar kan hela personalen eller vissa anställda pensionförsäkras i den privata sektorns arbetspensionssystem i Finland.

Om socialskydd för personalen bestäms i den Nordiska konventionen den 15 juni 1992 om social trygghet.

Artikel 5

Biläggande av tvister

De tvister om tolkningen eller tillämpningen av denna överenskommelse som kan uppkomma biläggs genom överläggningar mellan Regeringen och Banken. Om en tvist inte kan biläggas genom överläggningar mellan Regeringen och Banken hänskjuts tvisten för att avgöras av Nordiska ministerrådet, ministrarna för ekonomi och finans.

Artikel 6

Särskilda bestämmelser

Utan förfång för privilegierna och immuniteten enligt Överenskommelsen är Banken och alla personer som åtnjuter privilegier och immunitet skyldiga att iaktta gällande lagar och andra föreskrifter i Finland.

Denna värdlandsöverenskommelse skall tolkas utgående från dess huvudsakliga syfte att göra det möjligt för Banken att till fullo och effektivt utföra sina uppgifter.

Denna värdlandsöverenskommelse träder i kraft trettio dagar efter den dag då parterna har meddelat varandra, att värdlandsöverenskommelsen har godkänts i vederbörlig ordning, dock tidigast då Överenskommelsen träder i kraft.

Förhandlingar om ändring av värdlandsöverenskommelsen inleds på begäran av Regeringen eller Banken.

Denna värdlandsöverenskommelse är uppgjord i Helsingfors den 1998 i två exemplar på finska och svenska språken, vilka båda texter har samma giltighet.

För Finlands regering:

För Nordiska Investeringsbanken: